

SKO/IV/1164/2024

DECYZJA

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz.U.2018.570 t.j.) oraz 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U.2024.572 t.j.) zwanej dalej: „k.p.a.”, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ciechanowie w składzie:

- przewodnicząca składu orzekającego
- członek składu orzekającego (spr.)
- członek składu orzekającego

w dniu 16 grudnia 2024 r. rozpatrzyło odwołanie od decyzji Wójta Gminy Wieczfnia Kościelna Nr 12/2024 z dnia 18 października 2024 r., znak GKiI.6730.11.2024.M.Sz, ustalającej warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie elektrowni fotowoltaicznej Windyki I o maksymalnej mocy przyłączeniowej do 6 MW, na terenie części działek nr 464/3, 465/5, 465/6, obręb Windyki, gmina Wieczfnia Kościelna, i o r z e k ł o:

- uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 30 lipca 2024 r., zwrócił się do Wójta Gminy Wieczfnia Kościelna, o ustalenie warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie elektrowni fotowoltaicznej Windyki I o maksymalnej mocy przyłączeniowej do 6 MW, na terenie części działek nr 464/3, 465/5, 465/6, obręb Windyki, gmina Wieczfnia Kościelna.

Zawiadomieniem z dnia 13 sierpnia 2024 r., Wójt poinformował strony o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie. Obwieszczeniem z tej samej daty, Wójt w trybie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U.2024.1130 t.j.) w zw. z art. 49 k.p.a. zawiadomił o wszczęciu niniejszego postępowania oraz o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 §1 k.p.a..

Po sporządzeniu projektu decyzji ustalającej warunki zabudowy, pismami z dnia 6 września 2024 r., Wójt wystąpił do Starosty Mławskiego, Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (Dyrektora Zarządu Zlewni w Dębem), Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Olsztynie, o dokonanie stosownych uzgodnień ww. projektu. Postanowieniem z dnia 16 września 2024 r., Nr G.673.110.2024 Starosta Mławski uzgodnił pozytywnie przedłożony projekt decyzji, w zakresie ochrony gruntów rolnych i leśnych. Podobnie postanowieniem z tej samej daty, znak sprawy ZS.224.541.2024, uzgodnienia dokonał Zastępca Dyrektora do Spraw Gospodarki Leśnej, działający w upoważnieniu Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Olsztynie. Z uwagi na niezajęcie w ustawowym terminie stanowiska przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, na podst. art. 53 ust. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, uzgodnienie z tym organem uznano za dokonane.

Pismem z dnia 1 października 2024 r. organ I instancji poinformował Strony o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się do tych dowodów.

Decyzją nr 12/2024 z dnia 18 października 2024 r., znak GKiI.6730.11.2024.M.Sz, Wójt Gminy Wieczfnia Kościelna ustalił warunki zabudowy dla przedmiotowej inwestycji. Obwieszczeniem z dnia 2024 z dnia 18 października 2024 r., Wójt podał do publicznej wiadomości, w trybie art. 66a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zw.

z art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, iż została wydana ww. decyzja i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, a także udostępnił na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła Wskazała, że planowana inwestycja będzie miała niekorzystny wpływ na ceny jej nieruchomości oraz że spowoduje zakłócenia elektryczne i promieniowanie a także możliwość wystąpienia pożaru.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ciechanowie rozpatrując sprawę w trybie odwoławczym zważyło co następuje:

Istotą postępowania odwoławczego prowadzonego przed organem drugiej instancji jest ponowne merytoryczne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie sprawy która była przedmiotem rozpatrzenia i rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji. Jak wskazuje się w doktrynie organ odwoławczy nie może ograniczyć się jedynie do kontroli decyzji organu I instancji obejmującej elementy tylko niektórych ustaleń faktycznych czy też prawidłowości podstawy prawnej wydanego aktu. Organ drugiej instancji przy rozpatrywaniu sprawy nie może się także ograniczyć do zarzutów podnoszonych przez strony w odwołaniu, zaś swoje rozstrzygnięcie podejmuje na podstawie zebranego przez organ pierwszej instancji materiału dowodowego. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 28.09.2010r., sygn. akt IV SA/Wa 671/10, LEX 1133581: „Zasada dwuinstancyjności postępowania administracyjnego ujęta w przepisie art. 15 k.p.a., oznacza, że stronie przysługuje prawo do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy. Decyzja (postanowienie) organu odwoławczego instancji jest takim samym aktem stosowania prawa jak decyzja (postanowienie) organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu I instancji /T. Woś, J. Zimmerman glosa do uchwały SN z dnia 23 09 1986 r. III AZP 11/86, OSN 1987/11167, PiP 1989 z. 8,s.147). Wniesienie odwołania powoduje przeniesienie kompetencji do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy przez organ drugiej instancji. Ocenie organu odwoławczego podlega całe postępowanie wyjaśniające przeprowadzone w sprawie przed organem pierwszej instancji, a zwłaszcza materiał dowodowy zebrany i przeanalizowany przez ten organ. Organ odwoławczy w ramach swoich uprawnień może materiał ten ocenić inaczej niż organ pierwszej instancji”.

Materialno-prawną podstawę rozstrzygnięcia w rozpatrywanej sprawie stanowią przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U.2023.977 t.j.), zwane dalej „ustawą” lub „u.p.z.p.”, przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U.2003.164.1588) zwane dalej „rozporządzeniem”, obowiązujące do 24 lipca 2024 r. i mające zastosowanie w niniejszej sprawie (zgodnie z §12 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 15 lipca 2024 r. w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, Dz.U.2024.1116).

Zgodnie z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2023.1688), do spraw dotyczących ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego lub wydania decyzji o warunkach zabudowy, wszczętych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i przed dniem utraty mocy studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w danej gminie:

1) stosuje się przepisy art. 54 oraz art. 61 ust. 1 pkt 1, ust. 2, 3 i 5a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym;

2) nie stosuje się przepisów art. 61 ust. 1 pkt 1a i ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1.

Dlatego zastosowanie w niniejszej sprawie mają przepisy art. 61 ust. 1 i 5a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w brzmieniu, przed wejściem w życie nowelizacji tej ustawy w dniu 24 września 2023 r.

Artykuł 61 ust 1 ustawy, w brzmieniu obowiązującym w niniejszej sprawie, stanowi:

Art. 61. 1. Wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia następujących warunków:

- 1) co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu;
- 2) teren ma dostęp do drogi publicznej;
- 3) istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu, z uwzględnieniem ust. 5, jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego;
- 4) teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1;
- 5) decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi;
- 6) zamierzenie budowlane nie znajdzie się w obszarze:
 - a) w stosunku do którego decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 428, 784 i 922), ustanowiony został zakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 tej ustawy,
 - b) strefy kontrolowanej wyznaczonej po obu stronach gazociągu,
 - c) strefy bezpieczeństwa wyznaczonej po obu stronach rurociągu.

Ograniczenie i uporządkowanie zmian w zagospodarowaniu terenu nieobjętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego polega na uzależnieniu wydania pozytywnej decyzji o warunkach zabudowy od spełnienia kilku przesłanek wymienionych w wyżej przytaczanych przepisach prawa materialnego. Muszą one być spełnione łącznie, co oznacza, że uchybienie któregokolwiek z nich czyni wydanie pozytywnej decyzji niemożliwym. Wymóg łącznego spełnienia tych przesłanek wiąże organ prowadzący postępowanie w sprawie ustalenia warunków zabudowy także w tym sensie, że spełnienie ich wraz ze stwierdzeniem braku innych przepisów sprzeciwiających się inwestycji, obliguje organ do wydania pozytywnej decyzji o warunkach zabudowy.

Przepis art. 61 ust. 5a ustawy, w brzmieniu obowiązującym w niniejszej sprawie, stanowi:

W celu ustalenia wymagań dla nowej zabudowy i zagospodarowania terenu właściwy organ wyznacza wokół terenu, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1a, na kopii mapy zasadniczej lub mapy ewidencyjnej dołączonej do wniosku o ustalenie warunków zabudowy obszar analizowany w odległości nie mniejszej niż trzykrotna szerokość frontu terenu, jednak nie mniejszej niż 50 metrów, i przeprowadza na nim analizę funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu w zakresie warunków, o których mowa w ust. 1. Przez front terenu należy rozumieć tę część granicy działki budowlanej, która przylega do drogi publicznej lub wewnętrznej, z której odbywa się główny wjazd na działkę.

Przytaczany przepis nakłada na organ pierwszej instancji obowiązek wyznaczenia granic obszaru analizowanego na kopii mapy zasadniczej lub, w przypadku jej braku, na kopii mapy katastralnej, przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego,

obejmujących obszar wokół terenu, którego wniosek dotyczy i obszaru, na który ta inwestycja będzie oddziaływać w odległości nie mniejszej niż trzykrotna szerokości frontu terenu objętego wnioskiem o ustalenie warunków zabudowy, nie mniejszej jednak niż 50 metrów. Wyżej wskazany przepis prawa materialnego nakazuje nam objęcie analizą wszystkich nieruchomości znajdujących się w obszarze wyznaczonym wokół terenu inwestycji zgodnie z art. 61 ust. 5a ustawy. Powyższy przepis określa oczywiście jedynie minimalne granice terenu jaki winien zostać objęty analizą. Daje to możliwość organowi wyznaczenia tego obszaru w granicach minimalnych bądź większych, jednakże w każdym z tych przypadków organ, zarówno w decyzji jak i analizie urbanistycznej powinien wyjaśnić w jaki sposób został wyznaczony obszar analizowany i wyjaśnić jakimi kierował się przesłankami w sposobie jego wyznaczenia.

Należy wskazać, iż w przypadku kiedy postępowanie administracyjne wykaże, że w przedmiotowej sprawie zachodzi obowiązek przeprowadzenia stosownej analizy urbanistycznej to zgodnie z ukształtowanym w orzecznictwie sądowoadministracyjnym poglądzie jej wyniki winny być sporządzone i przedstawione w sposób jasny, przejrzysty i co najważniejsze dający się zweryfikować. Tak też zważył Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 16 kwietnia 2009r. sygn. akt II SA/Wr 458/08, LEX 550308 stwierdzając: „Skoro prawodawca ustalił, że wyniki analizy stanowią załącznik do decyzji, to treść tego dokumentu powinna odzwierciedlać jasno i czytelnie te efekty (wyniki) przeprowadzonej analizy, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zawarte w nim informacje mają też potwierdzać, że organy nie działały dowolnie, lecz w granicach prawa, a ponadto stanowią istotny element wyjaśniający i uzasadniający podstawowe motywy rozstrzygnięcia, nie tylko dla stron postępowania, ale również dla kontroli instancyjnej i sądowej.”

Z treści art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy wynika, iż aby ustalić warunki zabudowy dla planowanej inwestycji musi istnieć przynajmniej jedna zabudowana działka sąsiednia dostępna z tej samej drogi publicznej. Działka sąsiednia powinna być przy tym zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu - chodzi o to, aby dostosować zamiary inwestycyjne do istniejących w danym miejscu standardów.

Jednak przede wszystkim należy stwierdzić, że zgodnie z aktualnym brzmieniem przepisu art. 61 ust. 3 ustawy (obowiązującym od dnia 29 sierpnia 2019 r.): „Przepisów ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do linii kolejowych, obiektów liniowych i urządzeń infrastruktury technicznej, a także instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii”.

Natomiast zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 13) ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U.2023.1436 t.j.) instalacja odnawialnego źródła energii to instalacja stanowiąca wyodrębniony zespół:

- a) urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła lub chłodu opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia elektryczna lub ciepło lub chłód są wytwarzane z odnawialnych źródeł energii, lub
- b) obiektów budowlanych i urządzeń, stanowiących całość techniczno-użytkową służącą do wytwarzania biogazu, biogazu rolniczego, biometanu lub wodoru odnawialnego
- a także połączony z tym zespołem magazyn energii elektrycznej, magazyn biogazu lub instalacja magazynowa w rozumieniu art. 3 pkt 10a ustawy - Prawo energetyczne wykorzystywana do magazynowania biogazu rolniczego, biometanu lub wodoru odnawialnego.

W świetle powyższych przepisów, planowane przedsięwzięcie, tj. budowa elektrowni

fotowoltaicznej Windyki I o maksymalnej mocy przyłączeniowej do 6 MW, na terenie części działek nr 464/3, 465/5, 465/6, obręb Windyki, gmina Wieczfnia Kościelna, w ocenie składu orzekającego Kolegium stanowi instalację odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 lit. a) ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, dla którego nie jest wymagane przy ustalaniu warunków zabudowy spełnienie warunków tzw. „dobrego sąsiedztwa” oraz dostępności do drogi publicznej. Dlatego też, w ocenie Kolegium, w toku postępowania prowadzonego przez organ pierwszej instancji, prawidłowo zbadano zaistnienie przesłanek z art. 61 ust. 1 z wyłączeniem pkt. 1, 2 tej ustawy, gdyż dla wydania decyzji ustalającej warunki zabudowy dla przedmiotowej inwestycji nie jest w ogóle konieczne spełnienie, a tym samym badanie, zaistnienia przesłanek z art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy.

Jednak skład orzekający Kolegium ustalił, że organ I instancji nie uzyskał wszystkich wymaganych prawem uzgodnień projektu decyzji. Wójt wystąpił do Starosty Mławskiego, Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (Dyrektora Zarządu Zlewni w Dębem), Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Olsztynie o dokonanie tych uzgodnień, jednak nie przedłożył projektu decyzji do uzgodnienia właściwemu organowi Państwowej Inspekcji Sanitarnej - pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych.

Zgodnie z treścią art. 53 ust. 4 pkt 2a w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, decyzje o warunkach zabudowy, wydaje się po uzgodnieniu z właściwym organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej - pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych. Organ I instancji nie występując o takie uzgodnienie naruszył ww. przepisy. Dlatego ponownie rozpatrując sprawę, organ I instancji powinien uzyskać wszystkie wymagane prawem uzgodnienia projektu decyzji.

Ponadto skład orzekający Kolegium zauważa, że część korespondencji w toku niniejszego postępowania Wójt Gminy Wieczfnia Kościelna doręczał z użyciem niewłaściwego druku zwrotnego potwierdzenia odbioru (żółty formularz), które nie zawiera treści wymaganej przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego. Ponieważ zaskarżona decyzja nie została doręczona bezpośrednio wszystkim astronomom postępowania (część decyzji została odebrana nie osobiście przez strony postępowania z użyciem niewłaściwego druku zwrotnego potwierdzenia odbioru - żółty formularz) to należy uznać że organ I instancji nie doręczył skutecznie tej decyzji wszystkim stronom postępowania. Dlatego ponownie rozpoznając sprawę Wójt powinien doręczać przesyłki stronom postępowania, używając właściwych druków zwrotnego potwierdzenia odbioru, które zawierają treść wymaganą przepisami k.p.a..

Kolegium zwraca również uwagę, że zgodnie z 60 ust. 4 ustawy projekt decyzji o warunkach zabudowy powinien zostać sporządzony przez osobę o której mowa w art. 5 ustawy, albo osobę wpisaną na listę izby samorządu zawodowego architektów posiadającej uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej albo posiadającą uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności architektonicznej. W rozpatrywanej sprawie projekt przedmiotowej decyzji został sporządzony przez mł. arch. W zgromadzonym materiale dowodowym brak jest jednak jakiegokolwiek dowodu w postaci stosownego zaświadczenia, czy też dyplomu ukończenia studiów w powyższym zakresie na potwierdzenie, iż w dacie sporządzenia przedłożonego projektu decyzji o warunkach zabudowy jej autor posiadał niezbędne kwalifikacje.

Zarówno w orzecznictwie, jak i w doktrynie podkreśla się, że autorstwo projektu powinno zostać udokumentowane w aktach sprawy, a naruszenie tego obowiązku może zostać zakwalifikowane jako rażące naruszenie prawa, będące podstawą do stwierdzenia nieważności decyzji na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. (red. Z. Niewiadomski, Ustawa o planowaniu i

zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz, Warszawa 2004 r., str. 387-388. Zob. też wyrok WSA w Poznaniu z dnia 10 marca 2011 r., sygn. akt IV SA/Po 876/10, lex nr 995432 oraz wyrok WSA w Poznaniu z dnia 20 listopada 2013r., sygn. akt IV SA/Po 822/13, lex nr 1402494). Skład orzekający podziela powyższy pogląd, zaś zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie zawiera stosownego dokumentu zaświadczającego, że autor projektu decyzji na dzień jego sporządzenia posiadał przewidziane prawem uprawnienia. Dlatego ponownie rozpoznając sprawę organ I instancji do akt sprawy powinien załączyć dokument zaświadczający, że autor projektu decyzji, na dzień jego sporządzenia, posiadał przewidziane prawem uprawnienia.

Z uwagi na stwierdzone błędy w prowadzonym postępowaniu (nieskuteczne doręczenia pism wydawanych w toku postępowania oraz decyzji, części uczestników postępowania – z uwagi na niewłaściwy formularz potwierdzenia odbioru) oraz braki w materiale dowodowym (brak uzyskania wszystkich uzgodnień projektu decyzji, brak potwierdzenia uprawnień autora projektu decyzji) przyjąć należy, że organ I instancji prowadząc postępowanie nie wyjaśnił w sposób dostateczny wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności, czym naruszył art. 7 i art. 77 k.p.a. w sposób, który mógł mieć istotny wpływ na jej wynik. Ponadto Wójt naruszył również art. 53 ust. 4 pkt 2a, w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy.

Ze względu na stwierdzone wady postępowania oraz braki w materiale dowodowym, skutkujące koniecznością jego ponownego przeprowadzenia przez organ pierwszej instancji, Kolegium nie dokonało oceny zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Organ pierwszej instancji przy ponownym rozpatrywaniu przedmiotowej sprawy winien uwzględnić wszystkie wyżej wskazane wytyczne oraz wyczerpująco uzasadnić podjęte rozstrzygnięcie, tak aby w sposób nie budzący żadnych wątpliwości wyjaśnić stronom toczącego się postępowania zasadność wydanego rozstrzygnięcia. Powinien w uzasadnieniu decyzji i sporządzonej analizie jasno wskazać czy przesłanki zawarte w art. 61 ust. 1 pkt 3-6 ustawy zostały spełnione czy też nie i wyczerpująco swoje ustalenia uzasadnić. W przypadku sporządzenia projektu decyzji ustalającej warunki zabudowy organ powinien wystąpić w trybie art. 53 ust. 4 ustawy do odpowiednich organów celem jej uzgodnienia. Natomiast do wydanej decyzji organ powinien dołączyć wszystkie wymagane prawem załączniki, w tym załączniki graficzne sporządzone w przewidzianej prawem skali, mając na uwadze, że wynikające z nich treści powinny być ze sobą spójne. Załączniki te, jak też sama decyzja powinny być podpisane przez osobę upoważnioną do wydania decyzji. Do akt sprawy powinien załączyć również dokument zaświadczający, że autor projektu decyzji, na dzień jego sporządzenia, posiadał przewidziane prawem uprawnienia. Wójt powinien doręczać przesyłki stronom postępowania, używając właściwych druków zwrotnego potwierdzenia odbioru, które zawierają treść wymaganych przepisami k.p.a..

W tym miejscu należy wskazać, iż wyjaśnienie powyższych okoliczności jest kluczowe dla rozpatrzenia niniejszej sprawy. Postępowanie to będzie musiało być w znaczącej części powtórzone, co niewątpliwie wykracza poza zakres uzupełniającego postępowania dowodowego, do którego jest uprawniony organ odwoławczy na podstawie art. 136 Kodeksu postępowania administracyjnego. Dlatego też, należy uchylić zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia, gdyż konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Mając na względzie powyższe Kolegium orzekło jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

P o u c z e n i e: Strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w

Ciechanowie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Stosownie do art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U.2024.935 t.j.) sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję. Do sprzeciwu należy dołączyć jego odpisy dla każdej ze stron. Wpis stały zgodnie z § 2 ust.1 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi wynosi 100,00 zł

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.)

Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.)

W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego.

1. 

2. 

3. 

Otrzymują:

- 1.
- 2.
3. Pozostałe strony postępowania (według wykazu)
4. Wójt Gminy Wieczfnia Kościelna+ akta sprawy
5. a/a

